

Beklaagd van:

Te _____ op hierna vermelde datum

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149 en 153 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de eerste en de tweede

werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996),

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden te hebben,

en/of als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat deze werken of wijzigingen voortgezet of in stand gehouden werden,

op het onroerend goed gelegen te

gekadaastreerd als _____ huis met oppervlakte van 8a 6ca, eigendom van eerste en tweede verdachte ingevolge akte ruilverkaveling d.d. 18 maart 1977,

tussen 18 januari 1995 en datum van onderhavige dagvaarding te hebben in stand gehouden

in casu een woning in gevelsteen met afmeting van 8,30 m op 13,50 m.

Overwegende dat de dagvaarding werd overgeschreven
op het hypotheekkantoor te op 11
juli 2001 in d.d. 28.03.77;

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 19 november 2004 door beklaagden tegen alle schikkingen te hunnen laste
- op 22 november 2004 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 5 november 2004 door de correctionele rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft beslist:

...

Datum dagvaarding: 15/06/2001

...

Verklaart eerste beklaagde plichtig aan het hem ten laste gelegde feit en veroordeelt hem hiervoor tot een GELDBOETE van 200 euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

Verklaart tweede beklaagde plichtig aan het haar ten laste gelegde feit en veroordeelt haar hiervoor tot een GELDBOETE van 200 euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

Verplicht eerste en tweede beklaagden elk bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden tot betaling van € 10,00 (tien euro), verhoogd met 45 opdecimen (x 5,5) en gebracht op € 55,00 (vijfenvijftig euro);

Legt aan elk der beklaagden een vergoeding op van 25 EUR;

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk tot de strafkosten, deze begroot zijnde op 70,82 euro.

En uitspraak doende over de herstellvordering;

Beveelt herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald de integrale slooping (inclusief vloerplaten) van de wederrechtelijk opgerichte garage omgevormd tot woning van 8,3 bij 13,5 m binnen een termijn van een jaar maanden vanaf heden, onder verbeurte van een dwangsom van 125 € per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel;

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde bekomen heeft, de griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagden bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen, ter hand zal gesteld worden van de Hypotheekbewaarder melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding gemaakt werd van de dagvaarding;

* * *

Gelet op het arrest, op tegenspraak uitgesproken op 18 januari 2006 door het Hof van Beroep te Antwerpen, 12^e kamer, waarbij als volgt werd beslist:

...

Overwegende dat conform de vordering van het Openbaar Ministerie de feiten dienen geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Dat de feiten welke aan de grondslag liggen van de strafvordering door deze actualisering niet gewijzigd worden;

Overwegende dat beklaagden in kennis werden gesteld van de actualisering van de feiten ingevolge het kantschrift van het Openbaar Ministerie van 25.06.04 zoals gevoegd aan het strafdossier;

Overwegende dat tijdens het beraad het Hof kennis heeft gekregen van een arrest van het Hof van Cassatie d.d. 13 december 2005 (P) waarbij uitspraak wordt gedaan over een beroep in cassatie door de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur met betrekking tot de herstellvordering in zoverre deze geënt is op het misdrijf van instandhouding in een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied;

Overwegende dat de heropening der debatten zich opdringt om partijen de gelegenheid te geven hun standpunt ter kennis te brengen i.v.m. de mogelijke implicaties op onderhavige zaak;

...

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Actualiseert de feiten zoals hiervoor vermeld;

Vooraleer verder recht te doen;

Beveelt de heropening der debatten ter terechtzitting van 22 maart 2006 om 11 uur teneinde als hiervoor gezegd;

Houdt de beslissing omtrent de kosten aan;

* * *

I. Procedure.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. loco
mr. beiden advocaat bij de balie van

De door deze partijen neergelegde conclusie wordt in het beraad betrokken.

II. Motivering.

Voor zover beklaagden argumenteren met betrekking tot de verjaring van de oprichting van de constructie, dient vastgesteld dat zij enkel strafrechtelijk vervolgd worden voor het wederrechtelijk in stand houden van de vermelde werken gedurende een welomschreven misdrijfperiode.

De bewuste bouwwerken zijn niet gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied derwijze dat het in stand houden ervan niet langer strafbaar is doch uit de stukken blijkt genoegzaam dat zij, trouwens niet betwist, zonder stedenbouwkundige vergunning werden opgericht alhoewel daartoe een dergelijke vergunning vereist was en derhalve zonder stedenbouwkundige vergunning door de beklaagden werden in stand gehouden.

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg. Deze wijziging, bij gebrek aan andersluidende bepaling, brengt evenwel niet mee dat de instandhouding die strafbaar was op het ogenblik dat zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering.

Het is niet de rechter die de aard van de herstelmaatregel bepaalt (doch wel de bevoegde overheid) noch heeft deze te oordelen over de opportuniteit ervan.

Deze herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde instandhouding en verder blijkt dat zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is, integendeel; de door de beklaagden voorgehouden sociale motieven met betrekking tot hun ouderdom en medische toestand is niet van aard anders desbetreffend te moeten oordelen en kan niet verantwoord worden dat een dergelijke flagrante inbreuk op de stedenbouwkundige reglementeringen dient gehandhaafd.

Gelet op al deze gegevens en overwegingen bestaat er geen aanleiding om voorafgaand het te bevelen herstel advies in te winnen bij de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Het herstel houdt in de integrale sloping (inclusief vloerplaten) van de omgevormde garage tot woning met afmetingen 8.30 m bij 13.50 m.

Het past om te dezen de termijn voor het herstel te bepalen op vijf jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest.

Verder komt het passend over om een dwangsom op te leggen en het bedrag ervan te bepalen op 125,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Het tussenarrest van deze kamer van 18 januari 2006 verder uitwerkend;

Wijzig het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Stelt vast dat voor de aangenomen feiten geen strafsanctie geldt en ontslaat beklaagden uit dien hoofde van rechtsvervolging;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de integrale sloping (inclusief vloerplaten) van de omgevormde garage tot woning met afmetingen 8.30 m bij 13.50 m binnen de termijn van VIJF JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen vijf jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten in beide aanleggen gerezen op de strafvordering ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de

herstelvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op nihil.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzinging van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VIJFTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier